

Midnattsropet

Nr 19 - 1974 - årg. 14 - pris kr 1:80

Maranata • Du vår Herre kom!

- Församlingen har fått ett fint **VÄNTRUM**

BROSALEN invigd se sidorna 1, 2-3, 16





Brosalen — väntrum och lärosal

— referat
Bo Högländer

- Det är småfolket som har offrat av sitt armod för att kunna iordningsställa denna enkla lokal, informerade Arne Imsen när Brosalen invigdes.
- Vi har inte fått ett vikt kyrkorum utan ett rejält vardagsrum, eller ännu hellre väntrum, att samlas i.



"Denna lokal har inte bara en vanlig historia, utan det vilar också något profetiskt över den och arbetet." Med dessa ord inledde Arne Imsen det första egentliga invigningsmötet, ett informationsmöte om Gamla Bro, Brosalen och arbetet. Vänner och vittnen från hela landet hade redan på morgonen hälsats välkomna, då många slöt upp omkring Herrens bord och tog del i gemenskapen.

Bland tillresande vittnen var *Lasse Johansson*, Skellefteå; *Kjell-Erik Olssen* & fru från Norge; *Tage Johansson* och *Folke Jacobsson* från Göteborg tillsammans med flera vänner därifrån. Från Gjövik, Norge, hade en hel grupp glada syskon kommit för att delta i invigningshögtiden.

Kvällsmötet på lördagskvällen visade att den nya lokalen redan vid första mötet var alldeles för liten. Trossyskon från när och fjärran trängdes, dock i all gemenskap och broderlighet. Det är ju alltid trångt på Maranamatöten... Men ingen behövde gå hem utan att ha varit med på mötet. I den gamla möteslokalen hade nämligen TV-monitor och högtalare inmonterats, och i taket på Brosalen registrerade en kamera allt som hände. På så vis fick samtliga tillfälle att ta del i mötena, de som inte fick plats i den nya lokalen såg dock mötena i direktsändning en trappa upp.

Arne Imsen förkunnade Guds Ord och sade att tron kunde synliggöras på många sätt. Brosalen, som markerade att den första etappen i utvecklandet av Gamla Bro var med Herrens hjälp fullbordad, vittnade om detta. Och att det var tron som här konkretiserats, vittnade många detaljer om. Väggarna, som förut varit fullklottrade av slagord och händelser, lyste nu vita, till ett vittnesbörd om att en ny Herre nu flyttat in i Gamla Bro-huset. Många undrade hur en sån liten skara ekonomiskt kunnat genomföra detta. Arne Imsen förklarade att "det är småfolket som offrat av sitt armod, till att iordningsställa denna enkla lokal". Han fortsatte: "Mig veterligen finns i församlingen ingen rik som kan skjuta in något kapital".

De bröder som arbetat med slutförandet av lokalen, fick säga några ord om arbetet och tackades samtidigt av församlingen. Det är främst Dag Blomqvist, snickare, som tillsammans med Gunno Anderzon och elektrikern Einar Jillker stått i spetsen för arbetet.

Söndagen inleddes också vid Herrens bord, och då hade ännu fler infunnit sig till Gamla Bro för att delta i gemenskapen och prisa Herren. På förmiddagen förkunnade Kjell-Erik Olssen Guds Ord.

Kl. 15 samlades man ånyo till missionsmöte, då vänner utifrån landet rapporterade om Jesu Kristi verk på de olika platserna. Pionjärerna från Örebro sjöng och vittnade, syskonen från Gjövik stämde upp tacksägelsens toner och framförde sin tacksamhet för de besök församlingens ungdomar gjort där.

Från Göteborg berättade Folk Jacobs-

forts. sid. 13

Upp- ståndelsens triumf

Jag meddelade eder ju såsom ett huvudstycke, vad jag själv hade undfått: att Kristus dog för våra synder, enligt skrifterna och att han blev begravnen och att han har uppstått på tredje dagen enligt skrifterna.

1 Kor. 15:3, 4

JESU KRISTI lidande, död, uppståndelse och förhålligande är huvudstycket, det centrala och avgörande i evangelium. Genom Jesus sammanfattades och fullbordades allt enligt skrifterna.

Jesus dog "för våra synders skull och uppväcktes för vår rättfärdiggörelses skull."

Rom. 4:25

JESU UPPSTÅNDELSE var nödvändig för att befria människan från syndens och satans makt.

Om Kristus icke har uppstått, så är eder tro förgäves; I ären då ännu kvar i edra synder. Men nu har Kristus uppstått från de döda.

1 Kor. 15:17, 19

JESU UPPSTÅNDELSE är ett historiskt faktum. Han uppenbarade sig först för sina lärjungar, dessutom för mer än 500 människor på en gång.

Denne — Jesus — har nu Gud låtit uppstå; därom kunna vi alla vittna.

Apg. 2:32

JESU UPPSTÅNDELSE är en triumf över satan, över ondskans andemakter i himlarymderna och "över allt som kan nämnas, icke allenast i denna tidsålder, utan ock i den tillkommande".

Ef. 1:21

JESU UPPSTÅNDELSE innebär för varje människa frälsning från synden, från mörker till ljus, från död till liv. Det är ett liv i gemenskap med Jesus Kristus, vilket innebär att vi får del av hans uppståndelses kraft. Man blir en ny skapelse, levandegjord, förvandlad, fri från syndens begär och band. Du får begrava den gamla människan i dopet och uppstå med honom till ett nytt väsende i liv. Som gåva får du mottaga Den helige Ande, äga Jesu kraft i ditt liv och bli ett uppståndelsevittne för honom.

Om du med din mun bekänner Jesus vara Herre och i ditt hjärta tror, att Gud har uppväckt honom från de döda, då bliver du frälst.

Rom. 10:9

*Kurt Rudgard
Halmstad*

Ropet från Sodom II

Bandutskrift från ett av Arne Imsens bibelstudier om Urkristen socialism — nu!

Jag vet att vi inte kan förvandla hela världen i ett enda ögonblick, men vi kan åtminstone börja med vår egen lilla värld, sade ARNE IMSEN i sitt bibelstudium Urkristen socialism — nu. Förändringen av världen måste alltså börja i vårt eget hjärta. Har vi överflöd då andra lider brist, måste vi dela med oss.

Den största olycka som kan drabba en människa eller ett folk är att hamna i likgiltighet inför omgivningens nöd. Skriften säger att det som återstår för en sådan är en fruktansvärd väntan på en slutlig dom. Det var en sådan likgiltighet som för Sodom resulterade i en så ohygglig förstörelse. Massornas rop, de förtrycktas och de exploaterades rop, hade stigit upp till Herren.

När vi skall bedöma saker och förhållanden, gör vi det ofta på ett alldeles för ytligt sätt. Vi taxerar människor efter deras kläder, bildning och uppträdande och glömer att se på tingen på det sätt Jesus gjorde.

Mina bröder, menen icke, att tron på vår Herre Jesus Kristus, den förhålligade, kan stå tillsammans med att hava anséende till personen.

Om till exempel i eder församling inträder en man med guldring på fingret och i präktiga kläder och jämte honom inträder en fattig man i smutsiga kläder och I då vänden edra blickar till den som bär de präktiga kläderna och sägen till honom: "Sitt du här på denna goda plats", men däremot sägen till den fattige: "Stå du där", eller: "Sätt dig därnere vid min fotapall" — haven I icke då kommit i strid med eder själva och blivit domare, som döma efter orätta grunder?

Hören, mina älskade bröder: Har icke Gud utvalt just dem som i världens ögon äro fattiga till att bliva rika i tro och få till arvedel det rike han har lovat åt dem som älska honom?

I åter haven visat förakt för den fattige. Är det då icke de rika, som förtrycka eder, och är det icke just de, som draga eder inför domstolarna?

Är det icke de, som smäda det goda namn, som är nämnt över eder?

Jak. 2:1—7

Det är ganska typiskt för oss, att när vi ser på det yttre, brukar vi dra våra slutsatser. Har ni hört hur man säger: "Han såg så rejäl ut!" Du kan skriva upp, att det berodde på kläderna! Vi faller så lätt för det som charmerar och imponerar, och så sättes våra fallna sinnen i rörelse och vi börjar taxera och handla. Med nedlåtande, förödmjukande attityder och överlägsna ord behandlar vi våra medmänniskor, som ser fattiga och enkla ut. I stället tar vi emot sådana som är så fina och präktiga, att de knappast behöver Jesus. Skulle vi träffa på dem i vardagslivet, kunde vi många gånger finna dem hålla på med att manipulera med människor och i snikenhet försöka exploatera dem. Men det undviker vi att gräva i och dra fram i ljuset. Herren ser dock orättfärdigheten.

Det är detta vi bör tänka på när vi läser Jakobs brev.

Se, den lön I haven förhållit arbetarna som hava avbärgat edra åkrar, den ropar över eder, och skördemännens rop hava kommit fram till Herren Sebaots öron.

Jak. 5:4

Vad var det för ett rop som ljöd i de yttersta dagarna? Det var arbetarnas rop, som steg upp till Herren. Det var massornas rop, de förtrycktas och de exploaterades rop. Det är en sak att gå till fackföreningen och få hjälp med ackordet och för att lösa ett tillfälligt problem. Men tänk när den förtryckta mänsklighetens samlade rop stiger upp till Herren och svaret kommer från Gud. Vi förstår hur det svaret kommer att bli, när det för Sodoms synd resulterade i en sådan ohygglig vedergällning.

Har det här sammanhanget någonting med Sodom att göra då? Ja, låt oss läsa!

Så sant jag lever, säger Herren' HERREN: din syster Sodom och hennes döttrar hava icke gjort, vad du och dina döttrar haven gjort.

Se, detta var din syster Sodoms missgärning: fastän höghet, överflöd och tryggad ro hade blivit henne och hennes döttrar beskärd, understödde hon likväl icke den arme och fattige.

Tvärtom blevo de högfärdiga och bedrev, vad styggeligt var inför mig; därför försökt jag dem, när jag såg detta.

Hes. 16:48—50

Sodoms synd hade med fördelningen av resurserna att göra. Det sammanföll med folkets djupt rotade egoism och självupptagenhet. Sodom var ett välfärdssamhälle i inre upplösning. Där fanns ingen kärlek. Det var dock inte i första hand den gudomliga kärleken man saknade, utan den naturliga.

Och därigenom att laglösheten förökas, skall kärleken hos de flesta kallna.

Matt. 24:12

Här talas det om laglöshet. I 2 Tim. 3:3 möter vi ett annat uttryck för samma sak: "kärlekslösa mot sina närmaste".

Det är svårt att vara människa, men det är ännu svårare att vara kristen. Skall vi förverkliga de ideal Jesus gav oss, kommer vi nämligen att ledas in i många och svåra konflikter. Därigenom att det finns så många blockbildningar och system, som ligger i vägen, invecklas vi i en kamp på liv och död. Det blir inte bara fråga om att existera och överleva. Striden kommer att gälla vårt människovärde. Skall vi acceptera att system och förhållanden degraderar oss till animaliska driftsvarelser och som gör att vi följer instinkterna, eller skall vi bibehålla vår ställning i skapelsen som Guds medregenter? Skall vi vara slavar eller herrar? Då uppstår också frågan hur vi skall använda de resurser, Gud har gett oss i den synliga skapelsen. Skall vi använda dem till vårt och andras fördärv? Skall de deformeras eller reformeras?

Jag vet att vi inte kan förvandla hela världen i ett enda ögonblick, men vi kan åtminstone börja med vår egen lilla värld. Gör vi det kan stora ting ske. Då upptäcker vi nämligen, att den problematik, som finns i världen ingenting annat är än dina och mina problem mångmultipliserade. Förändringen av världen måste börja i vårt eget hjärta. Vad är alltså mer naturligt än att om jag har överflöd, så måste jag dela med mig. Men det är detta som inte sker. I stället blir det ackumulerat hat.

"Därigenom att laglösheten förökas, skall kärleken hos de flesta kallna", läste vi. Om vi går till en tidigare vers i samma stycke, får vi se ytterligare en sida av samma sak.

Och I skolen få höra krigslarm och rykten om krig; sen då till, att I icke förlören besinningen, ty sådant måste komma, men där med är ännu icke änden inne.

Matt. 24:6

Vad handlar det här om? Det är fråga om hungerrevolt och ungdomsrevolt. Jag tycker det är fruktansvärt att höra hur likgiltiga många gamla kristna kan vara inför massornas fruktansvärda rop. Jag har nämligen en känsla av, att det inte är massornas rop, som stiger upp till Gud. Det är mitt rop; det är min skuld.

Ja, vi har alla del i det. Vi har också gött oss på vår slaktedag, dvs. precis i katastrofens skugga leker, njuter och lever vi som om livet här skulle bestå i all evighet. I en värld utav lögn, bortförklaringar och falskhet, där lever vi; och vi drömmer och hoppas. Ovanpå alltsammans talar vi om frälsning och andedop. Då har t. o. m. andedopet blivit ett medel till att s. a. s. välsigna färbannelsen och ge alibi åt självskheten.

Låt oss läsa ytterligare ett ställe!

Men det må du veta, att i de yttersta dagarna svåra tider skola komma.

Ty människorna skola då vara själviska, penningkära, stortaliga, övermodiga, smådelystna, olydiga mot sina föräldrar, otacksamma, gudlösa, kärlekslösa mot sina närmaste, trolösa, begivna på förtal, omäktliga, tygellösa, fiendliga mot det goda, förrädiska, besinningslösa, förblindade av höghed; de skola älska vällust mer än Gud, de skola hava ett sken av gudsfruktan, men skola icke vilja veta av dess kraft.

2 Tim. 3:1—5

Hel värld i olycka

Här vidgas perspektivet, så att vi får blicka ut över en hel värld, som lever i djup och förblivande olycka. Självskheten hade fört människorna in i en ohälsig situation. Från Sodoms hungrande och förtryckta massor, från ett folk och ett släkte, som hade prisgivits, steg dock ett rop upp till Gud.

Jag tror att Sodoms och Gomorras folk fick ett tillfälle till omvändelse. Det ser så ut i Skriften. Den som däremot icke fick ett

tillfälle var Lots hustru. Jag tror att massor av förtryckta, förförda, våldförda, plågade och utstötta i välfärdssamhällena Sodom och Gomorra fick ett tillfälle, när Jesus kom ned i dödsriket. Jag tror att skaror är överförda till paradiset och väntar på uppståndelsens morgon. Bibeln säger nämligen, att det kommer en uppgörelsens morgon, och den kommer att ha en helt annan karaktär än det vi anar.

Det förtryckta massorna i Sodom och Gomorra kommer helt säkert att tillhöra någon utav de skaror, som skall befolka den eviga världen. Blir det inte brudförsamlingen, så blir det en annan skara. Det heter nämligen så här.

I haven levat i kräslighet på jorden och gjort eder goda dagar; I haven gött eder av hjärtans lust "på eder slaktedag".

I haven dömt den rättfärdige skyldig och haven dräpt honom: han står eder icke emot.

Jak. 5:5, 6

Vad har den stackars människan egentligen för möjligheter att hävda sig eller göra anspråk på sina rättigheter? Det måste bli en revolution och ett regimskifte till sist, även om det kommer att få en annan karaktär än det vi anar.

Så biden nu tåligt, mina bröder, intill Herrens tillkommelse. I sen, huru äkermannen väntar på jordens dyrbara frukt och tåligt bidar efter den, till dess att den har fått höstregn och vårregn.

Jak. 5:7

Här ser vi att lidandet till slut skall visa sig icke ha varit förgäves. Därför ser vi i det förlängda perspektivet en total återupprättelse för mänskligheten, då varenda en skall få tillbaka sitt människovärde.

Jag vet inte hur det skall ske, men en sak vet jag, och det är att Jesus skall komma igen. Vår mänsklighet behöver honom tillbaka, liksom församlingen behöver honom. Han måste komma för att befria denna mänsklighet, som är så kränkt och terroriserad av sataniska makter.

I den första etappen kommer Jesus för att hämta sin brudförsamling hem till härligheten. Han slutar dock icke med det utan fortsätter sina operationer till dess att alla

forts. sid. 14

Midnattsropet

VÄCKELSEKRISTEN FRONT

Utkommer med ett 16 -sidigt nummer den 1 och 15:e varje månad.

Ansvarig utgivare: Arne Imsen.

I redaktionen: Lars O Andersson, Gustaf Jilker, Björn Blåhammar, Stina Fridolfsson, Per Arne Imsen och Ulla Näsholm.

Prenumerationspriset är: Helår 45:—, Halvår 23:—, Kvartal 12:—. Lösnummer 1:80. Till Finland, Norge och Danmark är priset detsamma som i Sverige.

Tidningen tillämpar "rullande abonnemang" D. v. s. pren. gäller tills uppsägning sker.

Meddelande om adressändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens exp. eller på postens adressförändringsblankett.

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag; vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc.

MIDNATTSROPET

Box 1236, 161 12 Bromma

Tel. 08/80 39 91 kl. 10—17

Postgiro: 57 16 20-4

MARANATAFÖRSAMLINGEN

Box 344, 101 24 Stockholm

Tel. 08/23 52 30

Postgiro 44 10 05-6

JOHANNELUND, församlingshem

Missionsvägen 24, Bromma

Postadress: Box 1236

161 12 Bromma

Tel. 08/80 38 81

(kansli) 08/80 38 89 kl. 10—17

GAMLA BRO, servering, vandrarshem

KLARA TONER, bok- och musikaffär

Gamla Brogatan 27, Stockholm

Postadress: Box 344

101 24 Stockholm

Tel. (växel) 08/23 52 30

(ordertel.) 08/80 39 91 kl. 10—17

Ett ord på vägen...

Tel. 08/20 92 96

(automatisk tele-svarare)

Tryckeri: AB Grafiska Gruppen/Egnellska Stockholm 1974

Midnattsropet nr 19

□ När det här numret av Midnattsropet sammanställs, har vi nyss varit med om en fantastisk invigningshögtid på Gamla Bro i Stockholm. Därmed kan vi väl också säga, att vi gått in i en ny epok, för vi tror ju att lokalens iordningsställande kommer att få positiva konsekvenser på alla områden, även för Midnattsropets del.

Minns ni den afrikanske brodern från Uganda, Edward Tamale-Sali, som vi

skrev om i Midnattsropet i början på året 1973? Då var han här på Södersjukhuset i Stockholm för att fortsätta sina studier till läkare. Helt plötsligt måste han dock lämna landet, därför att han saknade arbetstillstånd.

Häromdagen dök han upp i Stockholm igen på en blixervisit och kom in på Gamla Bro. Han var nu färdig med sin utbildning. Han talade om för oss, hur han återvänt till Kampala och till sin

egen församling, där han berättat om vad han upplevt i Maranta i Sverige.

Den kanadensiske missionären, som förestod församlingen i Kampala, måste i samma veva återvända till Kanada men blev så inspirerad av Edwards berättelse, att då han kom hem, påbörjade han ett nytt evangeliskt arbete, som han gav namnet Maranata. Så nu finns det också ett Maranata i Kanada...

Med varma hälsningar
Gustaf Jilker

För att elden skall brinna måste det finnas ett offer. Utan offer finns det ingen eld. Vi kan visserligen inte offra oss på det sätt som Jesus gjorde. Ändock måste vi bli ett offer. Skriften talar om att vi skall frambära våra kroppar till ett levande och Gud välbehagligt offer.

Forts. fr. föreg. nr

När vi sett elden i ugnen och i törnbusken, så förstår vi att Gud vill uppenbara sig inte bara *för* sitt folk, men *igenom* sitt folk. Hur skall detta kunna ske? Det finns endast en möjlighet, och det är att det som skedde med Jesus måste ske med oss. För att elden skulle brinna, så måste Jesus bli ett offer. Utan offer finns det ingen eld. Vi kan inte offra oss på det sätt som Jesus gjorde. Vi kan inte ge ett försoningsoffer. Ändå måste vi bli ett offer. Vad skall vi då offra? Paulus talar om att vi skall frambära våra kroppar som ett levande och Gud välbehagligt offer. Jesus själv placerade sig i alla offrens ställe. Jesus var brännoffret, han var slaktoffret och spisoffret. Då prästerna i GT gjorde i ordning altaret, tog de någonting från den skapade världen. De tog stenar — de tog byggnadsmaterial som fanns. De bearbetade, snickrade, formade, danade. De åstadkom det som skulle till för att offergårdningen skulle fullbordas.

I första hand pekar detta fram emot Jesus, ty Jesus är ju förebildernas uppfyllelse. Vi har dock inte längre symbolerna, vi har verkligheten. Följaktligen så kan vi inte längre offra någonting utanför oss, vi måste offra någonting utav oss själva. Här ligger själva kardinalproblemet. Vad är det att offra sin kropp? Det är att överlämna sig åt Gud, att avsäga sig dispositionsrätten över sig själv i alla lägen. Det är att överlämna sig åt Gud för att Guds vilja inte bara skall bekännas, utan också förkroppsligas, inte bara bejakas med några ord, utan förkroppsligas i vårt liv. Gud behöver en kropp som han får bo i. Vi ber "ske din vilja". Men hur skulle Guds vilja kunna ske om han inte får sin viljas väg med oss. Guds vilja kan ske uteslutande om vi ställer oss till Guds förfogande och han får dispositionsrätten till oss. Vi vill inte ha symboler och skuggor, utan verkligheten och uppfyllelsen, men då måste vi ta bort symbolerna och sätta verkligheten i stället. Vi kan inte bara betrakta det Jesus har gjort, utan vi måste gå in i denna offer tjänst med Jesus. Så skall vi också få uppleva att den eld som tändes i Jesus och som tändes igenom Jesus, den brinner fortfarande i oss och igenom oss. Den eld som Jesus kom för att tända, den tändes då Jesus gick in i härligheten och Gud bekände sig till Sonen, och Sonen bad om den helige Ande. Då utgjöts den helige Ande över församlingen, och så tändes pingstel-

den, härlighetselden och uppenbarelsen på pingstdagen. Den elden brinner fortfarande på jorden. Men om den inte brinner i dig och igenom dig, så får du sannoligen inte skylla på någon annan än dig själv. Och då får du se till att allt som är felaktigt och snett blir ordnat och tillrättat, så att du kan komma in i den skara, som är upptänd av denna gudomliga eld, som måste brinna.

När den helige Ande utgjöts på pingstdagen, så var det för att bo i församlingen. Det heter att elden föll såsom tungor. Eldstungor flammade över alla kristna. Det största var dock inte att man såg att de kristna var i lågor. Det största var, att man kände igen dem som varit tillsammans med Jesus. Man kände igen människorna, man kände igen tillvägagångssättet. Man kände igen Jesus i lärjungarna. Det största var att elden brann i deras hjärtan; de hade blivit en ugn för den gudomliga elden. De bevarade elden i sitt liv.

Undanflykter

Elden brinner lika härligt idag som förr. Det finns människor som har en sjuklig längtan att uppleva en historisk tid. Jag har aldrig förstätt mig på de människorna. Jag har hört kristna säga: Tänk om jag hade varit med då! Men det är ju ingenting emot vad som sker idag. Det var småsaker som skedde då emot vad som sker nu. Vi har bara inte förstätt vad Gud gör. Så länge jag varit med i kristna sammanhang, har jag hört människor bedja: "Herre, sänd oss väckelse!" Det har blivit riktigt fromt att bedja om väckelse. Många ber om väckelse på ett så utomordentligt sätt, att hela församlingen faller i trans. Man gråter och ber Gud sända väckelse. Detta är ingenting annat än undanflykter, ty väckelsens eld är inte något som Gud håller tillbaka. Gud vill att elden skall brinna, och han vill att varje generation av kristna skall uppleva den. Elden kan dock inte brinna i kyrkbänkarna, i väggarna, i altarskåp, i predikstolar och förbundsbord eller i de yttre tingen. Detta tillhör gamla förbundet. Elden måste brinna i våra hjärtan. Om vi ställer oss till Guds förfogande, skall vi erfara att Gud är precis densamme.

Väckelsens eld brinner, därför att Jesus lever. Han är uppståndelsen och livet. Han är den han har sagt sig vara. Vi känner i-

Elden

bland att intensiteten sjunker. Det liksom går emot noll. Jag vägrar leva den dag jag skulle vara utan eld. Så fort jag upptäcker en förändring i mitt liv, då drar jag mig undan i min kammare, och så är jag ensam med Gud. Och jag behöver aldrig vänta länge förrän Herren är där och förnyar hela systemet. Om vi vill ha elden men samtidigt gå våra egna vägar, så bedrar vi oss. Om vi inte omvänder oss på den punkten, så kommer vi i vårt sökande efter eld och värme att ta den främmande elden och börja imitera Guds verk. Då blir det bara religiös teater i vårt liv. Skall vi uppleva Guds eld i våra liv, då måste vi komma in under Hans herravälde så att vi lyder Guds ord. Då brinner det.

Vi är ugnen, vi är törnbusken och vi är altaret. Elden skall inte brinna omkring oss, den skall brinna i oss. Offret kan inte tas av någonting annat än oss själva. Då måste vi ge något av oss själva för att elden skall fortsätta att brinna... Och när vi tar emot Guds eld, så förtärs vi inte och bryts ned eller förstörs, utan vi upplever fastmer att elden uppbygger oss. Den ger oss näring, den ger oss energi och kraft att tjäna Gud och förverkliga Guds planer i våra liv. Men det är inte nog med allt detta. Vi är också *offret*.

Huvudet vreds av

I 3 Mos läser vi hur alltsammans förbereds i detalj för att Guds eld skall få brinna och bevaras ofördärvad. Vi kan läsa om brännoffret och hur man skulle förfara med detta brännoffer innan det kom till altaret (3 Mos. 1: 14—17). Det första som skedde var att man vred huvudet av duvan. Om vi skall komma in under Guds välde, då måste vi släppa till vårt huvud. Det måste vridas av, därför att där producerar vi alla våra protester, intellektuella förklaringar och bortförklaringar, alla svepskäl och undanflykter. Huvudet sitter i vägen. Om Kristus inte hade varit villig att i allt underordna sig Guds vilja, så hade han inte kunnat bli vår frälsare. Men här ligger själva dårskapen i korset. Vi har planer, meningar och tankar. Alltsammans ser så fromt och gudfruktigt och riktigt ut. Det beror på att vi ser allt i ett inomvärldsligt perspektiv. Vi tror att vi skall bygga upp ett paradiset på jorden, och sätter in hela vår kapacitet på att åstadkomma

Jesus tände

Predikan av Arne Imsen del II

något i den här världen. Vi vill bli något på jorden. Vi planerar och tillrättalägger. I och för sig är det väl inte fel att planera. Men om detta sker utan att vi underordnar oss Guds vilja, så kommer vi på sidan och går självvalda vägar. I stället för att uppleva härlighet så upplever vi död. I stället för en vändning från liv till liv så blir det från död till död; från nederlag till nederlag. Till sist hamnar vi i ett fångelse under den fruktansvärda despoten JAG. Men Gud vill att huvudet skall bort. Församlingen är Kristi kropp, vi är lemmar. Men varje lem har icke sitt eget huvud. Då blir det en hydra. Vi är lemmar och har ett huvud; och huvudet är Kristus. Vi måste komma in under Kristi herravälde på ett sådant sätt att vi kan säga: Herre, ske inte min vilja, utan din!

Då vi äntligen kommit in på Guds väg börjar vi dock laborera och manipulera. Då skall vi bli något stort också där. Vi går från den ena ytterligheten till den andra. Först vill vi gå våra egna vägar och försöka skapa något själva i den här världen. Då vi kommer in på Guds väg, skall vi naturligtvis se Guds kraft uppenbarad i våra liv på ett sådant sätt att alla nådegåvorna verkar igenom oss. Då skall vi bli någonting, och så sätter vi upp våra ideal.

Men det enda föredömet som är oss givet i Skriften är Jesus Kristus. Det som var typiskt för Jesus Kristus var att han ödmjukade sig och underordnade sig. Hela hans liv bestod i att ödmjuka sig, men då han hade ödmjukat sig intill döden, så upphörde Gud honom. Gud måste göra slut på våra egna experiment, fantasier, ambitioner, våra visioner, intentioner och planer, så att vi blir vad Gud vill vi skall vara och ingenting annat. Vi får lära oss se storheten i att vara i Guds vilja, antingen vi är applåderade eller belackade av människor, antingen vi är uppmärksammade eller får tjäna anonymt och utan någon uppmärksamhet. Tänk att vara förebedjare, få umgås med himmelens storheter och väldigheter! Det är inte säkert att någon kommer att på minsta sätt uppmärksamma din insats, och det är inte säkert att du får ditt namn i protokollet vid årsmötet eller någon annan hedersbevisning på trogen tjänst. Men om du går in i Guds tjänst, så skall du få umgås med furstar och väldigheter. Du får möta den uppståndne på ett nytt sätt.

Det står något mer i 3 Mos 1 angående offret. Först skulle huvudet bort. Och se-

dan skulle blodet kramas ut ur duvan emot altarets vägg. Blodet är livet. Gud måste krama livet ur oss. Vi är så överambitiösa, vi har så mycket energi och kraft. Det skall inte på offeraltaret. Gud efterlyser svaga människor. Många människor är starkare än Jakob. De håller på och brottas med Gud och människor i flera tiotal år, och de är knappast märkta av striden.

Men det måste komma en situation där hela vår kraft är fullständigt uttömd. När Jakob var i konflikt med Laban kunde han säga: "Hör du Laban, du vet vad jag har gjort i ditt hus. Du vet hur det såg ut när jag kom till dig. Och du ser resultatet i dag. Under tiden jag har varit här har allting gått framåt och utvecklats. Du har väl ingenting att klaga över!" Jakob vann seger över människor genom att presentera en meritlista. Laban hade inte ett argument. Han fick medge att Jakob hade rätt. Men så kom Jakobs möte med Gud. Då kunde han inte säga: "Gud, titta på fåren, titta på kreaturen, ägorna jag har! Då blev han ensam. Han fick skicka alltsammans ifrån sig. En man brottades med honom hela natten, och då reducerades han.

Gud vet om våra meritlistor. Vi kan försöka imponera på och duper människor med det vi själva uträttat och åstadkommit. Gud måste dock krama livet ur oss. Vi kommer till den punkt, då det vi har gjort absolut inte öppnar några dörrar. En man brottades med Jakob, och då var det inte fråga om vad han hade gjort. Jakob grep tag i mannen och sade: "Jag släpper dig icke med mindre du välsignar mig". Mannen gav honom ett slag på höftsenan, och stämplad och märkt gick Jakob ifrån det mötet — låghalt. Gud kramar livet ur oss för att det skall bevisas, att det som verkar i oss icke är något som kommer ifrån människor, utan ifrån Gud. Är du riktigt svag så skall du få uppleva att kraften fullkomnas i svaghet. Och då församlingen är riktigt svag och tillintetgjord skall vi få uppleva att Gud bekänner sig till verket. Han bejakar svagheten, beroendet av Gud som det mest normala för en församling.

Krävan togs ut i ljuset

Vi läser också att krävan med orenlighet skall man taga ut. Krävan, det duvan samlat för egen räkning, togs fram i ljuset.

Man skar den i två delar, öppnade krävan och lade fram det. Vi samlar på oss erfarenheter av olika slag som vi slår vakt om. Vi vill behålla och skydda dem som våra klenoder. Vi har haft mycket välsignelse och nytta av dem. Nu skall vi in i en annan tjänst, ett annat liv. Det går inte med det gamla, det måste något annat till. Krävan, det duvan hade samlat, var utan värde. Det skulle inte upp på altaret. Det skulle läggas på askhögen. Det du och jag samlar har inget annat än askans värde. Det förbränns och förstörs.

Slutligen skulle man ta vingarna och fläka upp dem, dock utan att frånskilja dem. När huvudet är borta, blodet utkramat, krävan borttagen och kastad på askhögen och vingarna fläktat, var djuret färdigt för offeraltaret. När vingarna är fläktat finns inte längre möjlighet för några privata utflykter. Då flaxar man inte vidare. Man ligger på offeraltaret tills elden faller.

Vi skulle vilja se hela Sverige, ja, hela världen stå i lågor i morgon eller helst i dag. Vi vill se Gud göra mirakel i alla sammanhang, och vi vill inte vara stilla längre. Vi flaxar iväg för att se Guds härlighet uppenbarad. Men Gud fläker sönder vingarna. Sedan ligger vi där. Ditt inre protesterar. Och så länge du gör det, får du betrakta det hela på gammaltestamentligt vis. Elden brinner omkring dig, men kommer aldrig att brinna i dig. Skall elden brinna i ditt inre, måste du komma in under Andens egna lagar. Att elden brinner i oss innebär ingenting annat än att vi har av sagt oss dispositionsrätten till oss själva. Vi har inte längre rätt att gå våra egna vägar. Vi måste underordna oss Guds vilja och tjäna honom.

Allt detta sker inte på en dag. Det kan inställa sig nya problem kanske nästa vecka, men vi får överlämna oss åt Herren i dag och i morgon och nästa dag, allt eftersom Gud uppenbarar nya områden som vi måste inta och ha herravälde över. Så frambär vi oss själva och våra kroppar som ett Gud välbehagligt offer, och elden bevaras brinnande.

Alla lärjungarna fick gå i den här skolan. De fick vara med om att hela deras liv slogs i spillror, sett på mänskligt vis. Men det var ur dessa spillror Herren byggde upp sin församling. Överlämnad åt Herren, kunde sedan vi bli levande stenar i Guds och Andens tempel. □

Missionärs brev från Brasilien

DORIS HÖGLANDER har återvänt till Brasilien igen, efter några sommarveckor i Sverige. Här är hennes första rapport från det väldiga landet som aldrig upphör att fascinera.

Höglanders är verksamma på ett jämförelsevis stort fält runt städerna Socorro, Braganca och Qruseiro där de möter de fattigaste ofta namnlösa skarorna. För en tid sedan kunde man inviga sin första egna lokal som nu blivit samlingsplatsen för nyfrälst, ung och mycket glad församling.

Foto: Arne Imsen



Mycket ung och mycket glad är den församling som samlas

Kära Syskon i Herren! Jesu Frid!
Först vill jag uttrycka min tacksamhet och glädje över den tid jag i sommar fick tillbringa i Sverige och få dela gemenskapen med trossyskon.

Dagarna i Malmköping blev för mig oförglömliga med den enhetens och kraftens ande, som var rådande där i konferensen.

Att sedan få se det underbara verk som Herren håller på att utföra genom församlingen på Gamla Bro och Johannelund var mycket intressant och inspirerande.

Det var också uppmuntrande att på de olika platserna ute i landet få träffa vännerna, som tappert kämpar den goda kampen och intager nya områden.

Dessa veckor blev verkligen för mig till stor vederkvickelse och förnyelse och till välsignelse för arbetet härute.

Mitt första möte, sedan jag kom tillbaka hit till Brasilien, var på lördagskvällen, i Brasil Para Cristo, då jag tillsammans med Ernst och Nils hälsade på församlingen och pastor Sebastiao med familj.

Välkomstmötet i SOCORRO, på söndagskvällen, blev en överraskning för de flesta vännerna, men glöddjen över återseendet och att Herren hade bevarat oss alla i sin nåd var stor.

Äldstebrodern, som var med, sade i slutet av mötet, att han var mycket tacksam över att få del av de friska fläktarna från Maranataväckelsen i Sverige. Han var särskilt

gripen över att höra hur de nyfrälsta kom igenom till Andens dop och kraft, vilket ju är en förutsättning för att kunna bli bevarad.

Det blev naturligtvis en samstämmig glädje, när jag fick träffa våra kära vänner i QRUSEIRO, bevarade i den dyrbara tron på Jesus.

Vi har haft god samling i mötena där med ständigt nya människor, både frälsta och ofrälsta. Guds Ande och kraft har varit förnimbart nära. I lördags eftermiddag kom en lång kö, av både barn och äldre, fram till förbön för sina många och olika behov.

Då jag var där nu en dag på besök i några hem, kom en ung fru emot mig på gatan. Hon ville att jag skulle följa med henne till en släkting, som var sjuk. Vi gick dit, och efter vi bedit, stannade jag kvar en god stund för att vittna och undervisa dem om den enda vägen till Gud och frälsning: Jesus Kristus.

I söndagseftermiddag samlades i Brasil Para Cristo, här i Braganca en skara ungdomar till bibelskola mellan klockan 12—16.

Det var Ernst och broder Sebastiao som undervisade. Denna kurs är varannan söndag, då ungdomar från hela fältet samlas.

Klockan 17 var det dopförrättning i floren i grannstaden ATIBAIA, då tjugoen vänner från fältet döptes.

På kvällen samlades så hela skaran till





n egna lokalen i Qruseiro.

möte igen. Vännerna där i Atibaia håller på att bygga sin möteslokal. Den är nu ungefär halvfärdig, så den går att använda redan. Där samlades omkring hundra människor. Ernst och jag hade hand om det mötet. Ernst predikade om Den helige Ande och jag berättade om min sverigeresa och särskilt om arbetet på Gamla Bro. Allt motogs med mycken öppenhet. I eftermötet kom omkring femtio personer fram, som vi bad för. De lade fram sin nöd och längtan efter Herren.

Vänner, vi håller på att tjäna Jesus och är med att bärga in den sista skörden, medan vi väntar på att HAN ska komma tillbaks!

*Hjärtliga hälsningar ifrån oss till Er alla!
Doris Högländer*

Familjen Högländer samlad utanför lokalen i Qruseiro. Lars längst t. v. och Bo i mitten vistas nu i Sverige och är med i arbetet i Stockholm.

Vi har fått en ny mission – med pepparkakor

Av Ulla Näsholm

Idag MÅNDAG är det full fart på distributionen. Klockan åtta sätter Viveca och Lilian igång med att instruera dem som skall hjälpa till med att skicka iväg tidningen Midnattsropet. Många hjälps åt och efter bara några timmar är tidningen klar att skickas iväg till prenumeranter och kommissionärer. De fyllda postsäckarna stuvats in i en bil och Gustaf kör dem till posten för vidare befordran till er alla.

Måndagarna stänger vi serveringen klockan sju på kvällen, men några söker sig ändå långt senare till Gamla Bro för en pratstund eller för att dricka lite kaffe och få en stunds gemenskap och kontakt.

Arne och Britta har varit i Göteborgstrakten över helgen och senare på kvällen kommer de hem.

dagboken

Här i stan har vi börjat med en speciell mission — relativt ny — och som alla sådana har den haft lite trögt i portgången. Inte alla förstod till att börja med hur vi skulle kunna kombinera mission med att sälja pepparkakor. Inte alla förstår fortfarande för all del, men en hel del av motståndet är borta hos de flesta av oss. Åtminstone hos oss som provat det en liten smula. Vi når ju massor av människor och får vittna för dem och dessutom får vi ju in medel till det direkta missionsarbetet på Gamla Bro. Fler kommentatorer behövs väl inte för att varenda en ska förstå vilken chans vi har om vi tar vara på den rätt...

TISDAG är det bibelstudium. Arne Imsen talar över ämnet: Urkristen socialism —

NU! Bibelstudiet finns att beställa på kasset, så jag skall inte ens försöka relatera det här.

Faktum är dock att världens barn har större förståelse för ett sådant ämne än många kristna. För några dagar sedan pratade jag med några FNL:are (genom pepparkaksförsäljningen!!) och de efterlyste just sådana frågeställningar som Arne tar upp i dessa bibelstudier. Gissa om jag var glad åt den undervisning jag fått och att kunna visa på att det finns några som konkret vill tro på bibeln och även praktisera denna sida. Urkristen socialism NU!

ONSDAG — spöregn. Hösten har kommit för att stanna. Om bara några veckor är det bibelskola och till dess skall lokalen vara klar. Det är spännande att för varje dag se hur arbetet växer fram. Bröderna med Dag och Gunno i spetsen arbetar nästan dygnet runt för att få det klart.

TORSdag. Pappersinsamlingen i Johannesfred — ett nytt område för oss — har gett ganska bra resultat. Nya kontakter knyts med människor som på detta sätt vill vara med och stödja vårt arbete.

Åke, hovmästaren för dagen serverar på Gamla Bro ärtsoppa och pannkaka till en nöjd och alltmer växande kundkrets.

Frammot eftermiddagen kommer Anne-Björg från Johannelund kånkande på en stor tavla som visar ett diagram över ekonomin under olika veckor. Hon försvinner in i konferensrummet tillsammans med dem som har hand om den ekonomiska sidan och de sitter några timmar och samtalar över arbetet och dess uppläggning.

FREDAG. Kalle kör traktater för helgens möten och även matsedel för serveringen.
forts. sid. 14

På varje sida i Mästarens testamente, möter oss de underbaraste rikedomar, och alla hör de oss till genom tron.

I Mark. 16:17—18 har vi också underbara löften om vad Jesus vill göra, då vi i tro litar på hans ord. "Och dessa tecken skola åtfölja dem som tro; genom mitt namn skola de utdriva onda andar, de skola tala nya tungomål, ormar skola de taga i

"Mästarens testamente har adress till oss alla, ty Gud vill att alla människor skall bli frälsta och få del av hans outtömliga rikedomar. Men det ankommer på oss en och var att taga emot den kraft han vill skänka till att leva efter hans vilja."

Mästarens

Av
Carl Åsebäck

testamente III

händerna, och om de dricka något dödande gift, så skall det alls icke skada dem; på sjuka skola de lägga händerna, och de skola då bli friska. "Det är ingen tvekan i dessa löften, utan de är fasta som urtidsbergen.

Jesus visste vad han skulle komma att utföra. Han kände väl till profeten Jesaja, och vad han hade profeterat om Jesus i 53 kap. verserna 3—5. "Föraktad var han och övergiven av människor, en smärtornas man och förtrogen med sjukhet; han var såsom en för vilken man skyler sitt ansikte, så föraktad, att vi höllo honom för intet. Men det var våra sjukheter han bar, våra smärtor, dem lade han på sig, medan vi höllo honom för att vara hemsökt, tuknad av Gud och pinad. Ja han var sargad för våra överträdelsers skull och slagen för våra missgärningars skull; näpsten var lagd på honom, för att vi skulle få frid, och genom hans sår bli vi helade."

Hur många plågade människor har inte fått full hälsa genom att i tro se upp till den av profeten utmålade Jesus där han i Getsemane och på korset bar våra lidanden och våra sjukdomar.

I Jakob 5:14 har Den helige Ande inspirerat aposteln till att framlägga ett löfte som otaliga sjuka fått pröva och funnit hålla. "Är någon bland eder sjuk, må han då kalla till sig församlingens äldste; och dessa må bedja över honom och i Herrens namn smörja honom med olja. Och trons bön skall hjälpa den sjuke, och Herren skall låta honom stå upp igen; och om han har begått synder, skall detta bli honom förlåtet."

Kallar de äldste

Här står klart och tydligt hur man skall gå tillväga. *Den sjuke skall kalla till sig...* församlingens äldste. När han har kommit till trovisshet om att han skall gå den vägen, så handlar han som det står.

Här tror jag dock att det emellanåt handlas ovisligt. Jesus säger om den som tror: "I mitt namn skola de driva ut onda andar." Jakob menar nog inte heller, att man skall smörja den som man förstår är besatt av en ond andemakt, med olja. Där är nog endast att ta till storsläggan och i Jesu namn driva ut denna ande. Om testatorn föreskriver

som här i Jak. 5:14, att den sjuke skall handla så, är det ju viktigt, att det går så till. Det är säkerligen meningen att hans tro då har kommit till visshet och han litar på Ordet, som det heter: "Läs som det står, och gör som det står, så får du som det står." Det är säkerligen viktigt att man följer Ordet, för att få vad Ordet lovar.

Guds namn har nog många gånger dragits ned i smutsen genom ett ovisligt handlande.

När Jesus i Matt. 18:19—20 ger det underbara löftet att: "Om två av eder här på jorden komma överens att bedja om något, vad det vara må, så skall det beskäras dem av min Fader som är i himmelen. Ty var två eller tre äro församlade i mitt namn, där är jag mitt ibland dem", då är detta ett löfte som är värt att på allt sätt taga fasta på och praktisera. Undertecknad har flera gånger genom att praktisera detta löfte fått omedelbart bönesvar. Gud till ära.

Om vårt lekamliga liv genom sjukdom hotas att klippas av, söker vi med alla till buds stående medel efter hälsa till vår kropp, för att få leva.

I Joh. 11:39—44 läser vi om hur Jesus uppväcker Lasarus. Därvid sade han till den dödes syster Marta: "Sade jag dig icke att om du trodde skulle du få se Guds härlighet." Det svindlade nog för Martas tankar och hon kunde inte förstå Mästarens handlande, att komma först när hennes broder hade legat i graven i fyra dygn. Jesus måste ge henne en uppmaning att tro, ja lita helt på att Jesus hade makt att till och med uppväcka från de döda. På Jesu befallning tog de då bort stenen och på Jesu mäktiga allmaktsord: "Lasarus kom ut." hände så det otroliga, att den döde kom ut.

Det ligger nog många stenar i vägen för vår tro, när vi önskar ett Jesu ingripande, och de måste tagas bort innan Jesus kan få utföra de under, som vi beder om. Där är själafienden framme och ingjuter sina tvivel i hjärtat. "Det begriper du väl, att inte du kan räkna på bönhörelse, du som är så svag i tron. Och du vet att den här

sjukdomen har varat nu så länge, och läkarna har ju inte kunnat hjälpa något alls, så du får nog dras med detta onda så länge du lever."

Ja så rullar han för den ena stenen efter den andra, tills vi tycker att det är hela berg med stenar. Men då behöver vi åter och åter påminna oss Jesu ord till Marta. "Sade jag dig icke att om du trodde skulle du få se Guds härlighet." Han är densamma i går i dag och i evighet.

När Jesus sände ut sina tolv lärjungar för att vittna om honom, säger han till dem enligt Matt. 10:7—8, "Ock där i gån fram, skolen I predika och säga: Himmelriket är nära, boten sjuka, uppväcken döda, gören spetälska rena, driven ut onda andar. I haven fått för intet; så given ock för intet."

Vid ett annat tillfälle sade Jesus till lärjungarna som bevittnat de under han gjorde: "Större ting än dessa är skolen i göra, ty jag går till Fadern."

Verkar genom Anden

Jesus verkar i dag genom Anden, som han har givit oss. Genom Anden gör han i dag kraftgärningar, alltefter som vi har tro, till att taga ut löfterna som han har givit oss i sitt ord. I Joh. 7:37—39 läser vi: "På den sista dagen i högtiden, som och var den förnämsta, stod Jesus där och ropade och sade: Om någon törstar, så komme han till mig och dricke. Den som tror på mig, av hans innersta skola strömmar av levande vatten flyta fram, såsom skriften säger. Detta sade han om Anden vilken de som trodde på honom skulle undfå; ty ande var då ännu icke given, eftersom Jesus ännu icke hade blivit förhärligad."

I Jesu översteprästerliga förbön beder Jesus för oss till sin Fader enligt Joh. 17:15—19, "Jag beder icke, att du skall taga dem bort ur världen, utan att du skall bevara dem från det onda. De äro icke av världen, likasom icke heller jag är av världen. Helga dem i sanningen; ditt ord är sanning. Såsom du har sänt mig i världen, så

har ock jag sänt dem i världen. Och jag helgar mig till ett offer för dem, på det att ock de må vara i sanning helgade.”

Jesu heliga offergärning på Golgata kan vi aldrig till fullo fatta här på jorden, men vi får av nåd taga emot hans helgelse i våra liv, på det att Guds namn må bli ärat. Men för att kunna detta bör vi taga emot hela hans testamente, med allt vad det innehåller.

Joh. 3: 16, ”Ty så älskade Gud *världen* att han utgav sin enfödde Son, på det att var och en som tror på honom skall icke förgås, utan hava evigt liv.”

I 2 Petr. brev 1 kap.: verserna 3 till och med 11 läser vi: ”Allt det som leder till liv och gudsfruktan har hans gudomliga makt skänkt oss genom kunskapen om honom som har kallat oss medelst sin härlighet och underkraft. Genom dem har han ock skänkt oss sina *dyrbara* och mycket *stora* löften, för att I skolen i kraft av dem bliva delaktiga av gudomlig natur och undkomma den förgängelse, som i följd av den onda begärens råder i världen.

Vinnläggen eder just därför på allt sätt om att i eder *tro* bevisa dygd, i dygden kunskap, i kunskapen återhållsamhet, i återhållsamheten ståndaktighet, i ståndaktigheten gudsfruktan, i gudsfruktan broderlig kärlek, i den broderliga kärleken allmänlig kärlek.

Ty om detta finnes hos eder och mer och mer förökas, så tillstädjer det eder icke att vara överksamma eller utan frukt ifråga om kunskapen om vår Herre Jesus Kristus.

Den åter, som icke har detta, han är blind och kan icke se; han har förgätit, att han har blivit renad från sina förra synder.

Vinnläggen eder därför, mina bröder, så mycket mer om att göra eder kallelse och utkorelse fast. Ty om I det gören, skolen I aldrig någonsin komma på fall.

Så skall inträdet i vår Herres och Frälsares, eviga rike förlänas eder i rikligt mått.”

Må vi noga taga del av vad dessa verser innehåller av löften men också förmaningar, för att vi må få del av allt vad de innehåller.

I 2 Kor. 1 kap. 20 vers, läser vi: ”Ty Guds löften, så många de äro, hava i honom fått sitt *ja*: därför få de och genom honom sitt *amen*, på det att Gud må bliva *ärad* genom oss.” Genom att vi lever nära Gud och tar ut av löfterna, som vi har i testamentet så bliver Gud ärad, och vi få glädje i våra hjärtan samt frimodighet att vittna om vår underbara Frälsare, som har vunnit allt detta åt oss.

Outtömliga rikedomar

Mästarens testamente har adress till oss alla, ty Gud vill att alla människor skall bli-va frälsta, och få del av hans outtömliga rikedomar. Men det ankommer på oss en och var att taga emot den kraft han vill skänka, till att leva efter hans vilja.

Ett oeftergivligt villkor för att få ut av dessa rikedomar är att vi har kärlek till Jesus och kärlek till våra medmänniskor.

”Kärleken överskyler en myckenhet av

Kom som du är till Jesus!

Du måste välja himmel eller gå mot evig förtappelse! Har du valt livets väg? Är du beredd att möta Gud? Är du beredd att ta emot Honom som din personlige Frälsare? Är du beredd att lämna allt gammalt och bli som en ny människa? Det vill jag säga dig, min ofrälste vän. Lämna ditt liv åt Gud! Bli frälst och lycklig! Då har du valt livets väg.

”Då frälste han oss icke på grund av rättfärdighetsgärningar som vi hade gjort, utan efter sin barmhärtighet” Tit. 3:5.

Det står i Bibeln på ett ställe så här; ”Alla hava vi ju syndat och äro i saknad av härlighet från Gud” Rom. 3:23.

Vi har syndat. Gud säger det. Syndens lön är evig skilsmässa från livets Gud. Men när vi blir frälsta, så förlåter Gud oss vår synd vi gjort.

Bibeln säger också att: ”de som icke äro vår Herres Jesu evangelium lydiga, skola bliva straffade med evigt fördärv, bort undan Herrens ansikte och hans överväldigande härlighet.”

synder.” Och ”kärleken är lagens fullbordan.”

Om jag med dessa rader kunnat föröka tron i något tvivlande hjärta, så att han eller hon vågar att begära uppfyllelsen av något eller några av dessa löften som här nämnts, så skulle det inte ha varit förgäves att nedskriva dem återigen. Vi har dem ju förut i vår kära bibel, i såväl Gamla som Nya Testamentet, varifrån jag hämtat dem. Men jag fruktar att vi läser dem för ytligt, ja många gånger tanklöst, utan att tänka på att de är nedtecknade eller uttalade direkt till oss personligen, just för de situationer vi befinner oss i gång efter annan.

Jesus själv säger, att om ”vi hade tro som ett senapskorn, skulle vi kunna säga till detta berg; häv dig upp och kasta dig i havet, och det skall ske eder så.” Således ser vi, att det är tron som kan ”förflytta berg”. Och jag har tänkt, att om vi hade samma tro som profeten Elia hade, då han på Karmel gav befallning om att flera gånger begjuta offret samt veden på altaret samt



Tag vara på dina tillfällen du får innan det är för sent. ”Se nu är den välbehagliga tiden, Se nu är frälsningens dag.” 2 Kor. 6:2. Det gör inget om vi är gamla eller unga eller hur vi ser ut. Nej, det har inget med åldern att göra. Vi är lika välkomna in i Guds rike för det. Kom som du är till Jesus!

Sen, när du lämnat ditt liv till Jesus och lämnat allt gammalt bakom dig, så tala om att du blivit frälst. Och vittna om vilken underbar Jesus vi har. Vittna om det underbara evangelium vi har att ge ut. ”Ty genom hjärtats tro bliver man rättfärdig och genom munnens bekännelse bliver frälst.” Rom 10:10.

Guds rika välsignelse
Inga-Lill Karlsson
Sölvesborg

även fylla graven omkring altaret med vatten, innan han bad att Gud skulle bevisa att det var han som var Gud i Israel, ja då skulle det inte dröja länge förrän samhällena runt omkring oss skulle förvandlas, och ropet om frälsning skulle ljuda, till Guds namns förhålligande.

Låt oss kära nådessyskon allvarligt gå tillrätta med vår otro samt ta Gud på orden och *verkligen tro* vad han har sagt i sitt ord. Det är ju vi själva, *du och jag* som gör de stora förlusterna genom att inte taga ut vad testamentet föreskriver vara vår rättvisliga egendom.

Men dessutom kommer vi ut ur Guds plan med våra liv, och Guds namn får ej den ära som varit meningen; om vi vandrat i de ”gärningar som är beredda för att vi skola vandra i dem.” Gud har säkerligen inte låtit nedteckna något meningslöst, utan allt det som är skrivet i Guds ord är verkligheter som håller i livet och i döden.

Må så Herren i sin nåd välsigna föreliggande rader, sitt namn till pris och ära. □



Världen idag

Konsum

□ Planerna på en enda konsumtionsförening för hela landet, finns nu på papperet. Vad man främst vill nå med den nya organisationen är att bli ännu effektivare i det nuvarande systemet.

Heroinet här för att stanna

□ Heroinet har blivit allt vanligare i Sverige. Genom det senaste beslutet av insmugglat heroin, förstår man att det kommit för att stanna.

Öppet hot

□ Öppet hot om att frånta föräldrarna barnen, förekommer allt oftare i de sovjetiska myndigheternas kamp emot de kristna. T. o. m. barnen blir förföljda genom att gå på gång föras till polisen och underkastas timplånga förhör utan att föräldrarna underkätas.

Mao befriade kinesiska kyrkan

□ När Maos kommunism erövrade Kina, befriade den samtidigt den kinesiska kyrkan från en mängd tyngande bördor, såsom västerländska traditioner, söndrande läror, hårdnande strukturer, uppspaltande samfundsegoism och futtiga strider, säger dr Jonathan Chao i Svensk Veckotidning.

Vi i den kapitalistiska världen säger att vi åtnjuter religiös frihet. I verkligheten är vi fångade i egenrättfärdighet och självpåtagna strukturer av söndring som vi inte kan befria oss från trots stora ansträngningar att åstadkomma enhet, slutar dr Chao, som är föreståndare för en kinesisk teologisk skola i Hongkong.

Kyrkan ett serviceorgan

□ Skall vi i det oändliga ställa upp som serviceorgan för samhället, frågar Rolf Wiklund, frikyrklig ungdomsinstruktör, i Veckoposten.

Skulle vi inte som en kristen organisation och folkrörelse vara en påtryckningsgrupp i stället? I det gamla samhället var folkrörelserna påtryckningsgrupper. De har i hög grad format vårt nuvarande samhälle. Men var finns folkrörelserna nu? Nu köper de t. o. m. in sig i bingobranschen, säger Olof Wiklund.

För ett bibliskt Israel

□ Hundratals ortodoxa judar har försökt att illegalt ta sig in på den västra Jordanstranden och slå sig ned där. Man anser att hela det bibliska Israel skall tillhöra den moderna staten Israel.

Avskaffar juldagen

□ I Zaire har man beslutat avskaffa juldagen och förvandla den till en vanlig arbetsdag.

Skälet uppges vara att Zaire är en sekulariserad stat, som står över varje religion.

Mat och olja riskerar bli politiska vapen

□ Amerikanska regeringen har i allt kraftigare ordalag kritiserat arabstaternas oljepolitik, och nu senast vid energikonferensen i Detroit.

Stjälp inte världsekonomin, den står inför en attack utan like i historien, manade president Gerald Ford och varnade för en världsdepression, som kan hota hela samhällsordningen.

USA kommer inte att använda sina livsmedelstillgångar som politiskt vapen, och vill därför inte heller att oljeländerna använder oljan, sade Ford.

Jorden snurrar allt fortare

□ Jorden har roterat en tvåtusendels sekund snabbare varje dag sedan december förra året, rapporterar man från Tokyo. Man vet inte varför vi snurrar allt fortare men det anses kunna kopplas samman med de häftiga väderväxlingarna på södra halvklotet. Man pekar på de abnormt höga temperaturer som i slutet på förra året och i början på detta registrerades i Antarktis, de häftiga regnen som drabbat Brasilien och Argentina samt torkan i Afrika.

Mot år 2000

□ Mot år 2000 torde Afrika vara centrum för kristenheten, kan vi läsa i pingstvännernas tidning Dagen.

Ser ni inte att världen går under!

□ Här sitter ni och pratar om hur allt kommer att bli år 2000. Ser ni inte att världen håller på att gå under? Och det nu!

Georg Borgström vid Nobel-symposiet på Hässelbylott

Massvält och hungerkatastrof

□ De stigande priserna på olja hotar nu u-länderna med ekonomiskt sammanbrott, massvält och hungerkatastrof. Enligt färsk FN-siffror hotas mellan 800 och 900 miljoner människor i 32 länder av total undergång.

Inte vilken klocka som helst

□ Jokkmokks-Jokke anordnade en insamling och fick in 600 kr till en kyrkklocka för det lilla missionshuset i Pors. Det skall dock inte vara vilken klocka som helst utan en liten drömklocka från det heliga landet. Tillsammans med pastor Karl-Erik Augustsson har Jokkmokks-Jokke åkt till Israel för att söka reda på en passande klocka.

PROVPRENUMERERA

på Midnattsropet
5 nr för 5 kr

Midnattsropet, Box 1236, 161 12 Bromma

Jag utnyttjar ert specialerbjudande och prenumererar på 5 nr för 5 kr. (Betalar när inb.-kortet kommer.)

Namn
Bostad
Postnr, adr.
Tel. /

Verksamheten under krigsåren

□ Krigstidens hårda dagar var märkbara med knapphet på mat och kläder och trångmål på många områden. Verksamheten fortgick i förhyrd lokal, då den egna var beslagtagen av krigsmakten. Ganska mycket folk kom till våra möten, vilket ju glädde våra hjärtan.

Efter ett kvällsmöte hände något. Jag låste dörren efter mötets slut, men plötsligt började jag gråta som ett litet barn, som förlorat sin mamma. Och orsaken var denna: Hur många gånger skulle vi behöva låsa dörren, innan någon syndare blev frälst?

En broder och jag följdes åt på hemvägen, medan vi grät båda två. Då kom en syster och räckte fram sina händer, som var fulla av vårtor, och sa: "Hur ska jag bli fri från dessa?"

Då lade jag mina händer (i stället för Jesu händer) på hennes och befälde vårtorna försvinna.

Detta är läsarnas forum.

Skriv även du — så koncentrerat som möjligt — något till tröst, uppmuntran eller förmaning.

Adressen är: Midnattsropet,
Box 1236
161 12 BROMMA 12

Nästa dag kom nämnda syster och visade upp sina händer, som nu var rena från vårtor.

Sedan började Jesus frälsa syndare i våra möten. Tack och lov. Gud måste först förkrossa sin tjänare och lägga djup nöd i hjärtat för att kunna använda honom som redskap i sin hand. Jesus vill använda dig broder och syster. Låt oss vara trogna! Jesus kommer snart!

Aksel Forsmo

forts fr sid 3

son, Tage Johansson och ungdomar. Även där inviger vännerna snart en lokal. De har fått disponera lokaler plus lägenhet och kök. Visionen är ett 'Gamla Bro' även i Göteborg.

Lasse Johansson hade segerrapporter från Skellefteå. Själur har blivit frälsta och människor fått möta Gud till befrielse. 'Norrländ för Kristus' har blivit något av ett motto för oss däruppe, tillade Lasse, och vi håller fast vid det.

Kvällsmötet på söndagen blev verkligen, som annonserats, 'invignings, tacksägelse och offerhögtid'. Ära vare Jesus, det var inte bara lokalen som fick invigas, men många människor fick möta Jesus och inviga sina liv åt honom, som är A och O, begynnelsen och änden.

Med bön speciellt för sjuka, lovprisning och jubel fortsatte mötet. Och fastän man sa 'amen' gick det inte att sluta, utan Arne Imsen fick säga några ord om 'Guds humor', som han inte minst i det här mötet sett prov på. Med kören 'Det skall bli ett härligt möte uti skyn' kunde mötet avslutas, och folket gå hem uppbyggda till ande, kropp och själ, efter invigningen av detta 'himmelens väntrum'. Inte ett vigd kyrkorum utan en 'övre sal' för Maranatafolket att samlas i. 'Tack Gud att Du gett oss ett vardagsrum' ropade predikanten allra sist på söndagskvällen.



ordet och vår tro

Vad menade Jesus?

Fråga: Vad betyder det vi läser om i Matt. 16:28: "Men jag säger eder: Några av dem som står här skall icke smaka döden, förrän de får se Människosonen komma i sitt rike."

Svar: Än en gång visar det sig hur viktigt det är att alltid läsa hela textsammanhanget för att kunna förstå Jesu undervisning. Det finns många människor som rycker loss en bibelvers ur ett sammanhang, och så får de av det fram många märkliga tankar och ord.

Bibelversen i Matt. 16:28 har sin motsvarighet i Mark. 9:1, där den lyder: "Några av dem som står här, skall icke smaka döden, förrän de får se, att Guds rike har kommit med kraft."

Det första man måste ta reda på, är vilka Jesus menar, när han säger: "Några av dem som står här." De som stod runt Jesus var naturligtvis i första hand hans lärjungar, som han ständigt undervisade under de tre år han vandrade omkring. Av dessa skulle några undgå döden — slippa uppleva döden sådan den verkligen var.

När det gäller tidsbestämningen, för det Jesus talar om, kommer ett problem. De skulle få se Människosonen komma i sitt rike, eller som Markus uttrycker det: När Guds rike har kommit med kraft. Det finns fler uppfattningar om detta. En del menar, att det gick i uppfyllelse genom Jesu förklaring (versen efter). Andra tänker på Andens utgjutelse på pingstdagen (Apg. 2), andra

åter på Andens fortsatta verk i den kristna församlingen.

Sammanhanget i Matteus ger vid handen, att Jesus tänkte på ett speciellt tillfälle: När Människosonen kommer i sitt rike. Det tillfället inträffade, när han inför deras ögon lyftes upp i luften och Jesus blev upptagen till himmelen.

Sammanhanget i Markus ger en något annan bild: När Guds rike har kommit med kraft. Den djupaste innebörden ligger i detta, att när han togs upp i luften visade han sig vara suverän och Herre över elementen. Men också detta som skedde på pingstdagen, när Anden kom över människorna såsom ett tecken på att Jesus var uppstånden ifrån de döda och uppstigen till himmelen, visade att han innehade universums suveräna maktställning.

Den ende som inte fick uppleva triumfen var Judas Iskariot. De övriga upplevde hans himmelsfärd och Andens utgjutelse. Sedan döddes den ene aposteln efter den andre. Endast Johannes upplevde en naturlig död efter att han fått sig meddelad uppenbarelse på ön Patmos från Jesus själv.

GUNNO ANDERZON svarar på bibelfrågor. Välkommen med dina frågor till Ordet och vår tro, Midnattsropet, Box 1236, 161 12 Bromma 12.



KLARA TONER

● BUTIKEN:

- Biblar på många språk
- Rikt urval god andlig litteratur
- Grammofonskivor och kassettband
- Gitarrer med tillbehör

● LÄSRUMMET:

- Tidningar och böcker du kan läsa i rofylld miljö

● BANDOTEKET:

- Inspelningar från möten på Gamla Bro och Johannelund
- Bibelstudier och grammofoninspelningar
- Äldre inspelningar från Maranatomöten
- Bibelstudier på olika språk

KLARA TONER

G:la Brog. 27
Stockholm ☎-Centralen
Tel. 08/23 52 30

SODOM...

forts. fr. sid. 5

hans fiender är lagda honom till en fotapall. Då skall det också visa sig, att hans fiender är mänsklighetens fiender. När detta blir avslöjat, skall hela mänskligheten erkänna Gud Fadern till ära, att Jesus Kristus är Herre.

Jag sjunger nästan dagligen med de svar-ta: "Det skall bli frid på vår jord en gång i tusen år." Det kommer en församlingens uppräckelse. Det kommer också ett jordens och skapelsens sabbatsår i tusen år. Det kommer en slutuppgörelse inför den vita tronen för alla kränkta, förödmjukade, utmönstrade, förtryckta och för alla plågade och terroriserade. Jag måste få tro det, annars skulle jag inte våga leva en dag till.

Se på moralisterna och fariséerna, hur de angriper symptomen i vårt samhälle idag. De talar indignerat om homosexualiteten och den låga sexualmoralen i stället för att vara med och rycka upp roten till det onda. Det vill de dock inte, därför att de har kristnat sin kapitalism, sin självupptagenhet och egoism och gömmer sig bakom det, medan de säger att de är välsignade av Gud. Roten till det onda sitter i vårt eget väsen. Vi har inte kunnat praktisera den människokärlek, som Skriften talar om.

Låt oss se vad rotsynden är.

DAGBOKEN...

forts. fr. sid. 9

Kickan ritar traktater, som Stina skall trycka för mötena i Örebro.

Barbro och Kjell är och handlar, dels till storhushållet Johannelund, dels till serveringen Gamla Bro. Det är rätt mycket att göra, en ganska jättig dag.

Ikväll är det dessutom husförsamlingsmöte på Johannelund och Gamla Bro. I köket på Johannelund pågår förberedelserna för fullt. Yvonne har fått vittna för många på sin drive med pepparkakor och är därför lite sen och får skynda sig med att få maten i ordning i tid. Hon har ansvaret för den delen i sin husförsamling och tänker visst bjuda på något med tonfisk.

Efter stängningen på Gamla Bro ringer det på porten och en pojke kommer in och vill bo över natten. Han pratar lite med Lasse som har jouren, men ändrar sig visst och går efter en stund ut igen.

Från min tillfälliga utpost på vinden hör jag hur hela huset, ja hela kvarteret sjuder. Ljuden utifrån gatan förstoras och ner ifrån huset hörs också olika ljudaktiviteter av olika slag. Det är hammarslag från lokalen, snabba steg i trapporna och ringningar på porten. I allt detta hörs också bön. Ibland som ett litet sorl, så bryter någon igenom och prisar Gud på ett frigörande sätt. Atmosfären andas bön, det känns i hela huset som en kraftcentral som ska rycka människor utanför in i Guds gemenskap.

Gud gör under mitt ibland oss. Vi lever i det varje dag och ser hur människor rycks loss, upplever frälsning och går vidare. Vi

Vi hava ju icke fört något med oss till världen, just därför att vi icke kunna föra något med oss ut därifrån.

Hava vi föda och kläder, så må vi låta oss nöja därmed.

Men de som vilja bliva rika, de råka in i frestelser och snaror och hemfalla åt många dåraktiga och skadliga begärelser, som sänka människorna ned i fördärv och undergång.

Ty penningbegäret är en rot till allt ont; och somliga hava låtit sig så drivas därav, att de hava villats bort ifrån tron och därigenom tillskyndat sig själva många kval.

Men fly sådant du gudsmänniska!

1 Tim. 6:7—10

Den som ger sig helt åt penningbegär hamnar i förbannelse, men den som flyr ifrån det får välsignelse. Guds ord drabbar alltså inte bara de som är rika, utan också de som vill bli rika. Det gäller hela tiden uppsåtet. Varför vill vi ha rikedomar?

Har vi överflöd då andra har brist, då måste vi dela med oss. Och begär människor att få låna av oss, skall vi låna dem utan att kräva tillbaka och utan att begära ränta för det. Vad vi skall göra är alltså att vi ser till att vi skaffar oss vänner på den andra sidan, där vänskapen icke är temporär utan förevidad i en evig tillgivenhet och kärlek. □

beder och kämpar tillsammans med varandra för att nå målet.

LÖRDAG. På morgonen kommer en ung man in i affären. Han söker Gud och vill ha hjälp och vägledning — en bok som visar hur man kan be till Gud. Han samtalar länge och köper slutligen en bibel.

På kvällen är det församlingsmöte. Guds trofasthet och förunderliga ledning i de ting som tas upp är helt enkelt fantastisk. Ingen som var med där kunde annat än gripas och prisa Gud för hans omsorg.

Godhet allenast och nåd skola följa mig i alla mina livsdagar, sjöng psalmisten. Vi lever i nya förbundet och upplever Guds nåd ännu påtagligare. **UNDRENS GUD LEVER!!!**

SÖNDAG. Familjen samlad till fest i Herrens hus.

Arne predikar Ordet och hela församlingen upplever förkrosselse och nödvändigheten av att komma vidare, längre in på Guds väg. Lägga av det som är till hinder.

Man gråter, beder, jublar och lovsjunger, allt samlas till en symfoni som stiger upp till himmelen. Färger, dofter och klanger blandas — en underbar rökelse som stiger upp till Herren.

Så bryter vi brödet tillsammans, skiftar kalken. Upplever gemenskapen med Gud och med varandra.

Dagen avslutas med DOP då en nyfrälst syster begraver sitt gamla liv och återuppstår till ett nytt liv i gemenskap med Jesus, och ett nytt liv läggs till församlingen — en nyfödd att vårda och värna.

Församlingshögtid i Sölvesborg

med invigning av

MARANATA-HUSET

Östra Storgatan 9 — Den 9—10 nov.

LÖRDAG kl. 11.00 Stortorget,
kl. 16.00 Bibelstudium,
kl. 19.30 Väckelsemöte

SÖNDAG kl. 11.00 Predikan,
kl. 14.00 Kärleksmåltid,
kl. 19.00 Väckelsemöte.

Medv. ARNE IMSEN tillsammans med bibelskoleelever, samt vittnen och
sångare från när och fjärran.

Allhelgonahelgen i BROSALEN 1-2-3 nov. Gamla Brogatan 27

Välkommen till en gemenskapshelg med brödsbrytelse, lovsång och Guds ord i centrum.

Fredag 19.30 Välkomstmöte med bön, bibelstudium och brödsbrytelse.

Alla helgons dag
11.00 Predikan
16.00 Informationsmöte
19.00 Väckelsemöte

Söndag
11.00 Predikan
16.30 Sergelarkaden
19.00 Väckelsemöte

Arne Imsen, Östen Dahlberg, Yngve Stenfelt, Kenneth Karlsson, Gunno Anderzon,
Karl-Georg Rognstad och bibelskolans elevkår.

BROSALEN fylldes av tacksägelse och lovsång

Väckelsefolket samlades från Sverige och Norge till invigningshögtid

